

ராஜம் கிருஷ்ணன் கோடுகளும் கோலங்களும் நாவலில் வேளாண்மைப் புரட்சியும் சமூக சூழ்நிலையும்

ஆ. கண்ணகி அ *

அ தமிழ்த்துறை, மார் கிரிகோரியஸ் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சென்னை - 600 037, தமிழ்நாடு, இந்தியா,

Agraian Revolution and Social Context in Rajam Krishnan's Kodugalum Kolangalum

A. Kannaki a,*

^a Department of Tamil, Mar Gregorios College of Arts & Science, Chennai – 600 037, Tamilnadu, India

*Corresponding Author:

Received: 12-12-2025
Revised: 28-02-2026
Accepted: 12-03-2026
Published: 17-03-2026

ABSTRACT

In the novel Kodugalum Kolangalum written by Rajam Krishnan, the author points out the social injustices present in society. These include how family women, even without the support of their husbands, plough agricultural lands, cultivate crops, and obtain good yields; how superstitious temple priests deceive people and earn their livelihood in the name of God; the restrictions imposed on the clothing and ornaments given to women who have lost their husbands; the prohibition placed on them from stepping outside their homes; the way women born into lower castes are insulted and humiliated in many places by being derogatorily referred to as “colony women”; the practice of marrying young widows for the sake of property; and the situation where, during their schooling years, children are required to work in the fields and then attend school. By stating these, the author has handled very beautifully the importance of agriculture and the dignity of the seed.

Keywords: Agriculture, Widows, Kodugalum Kolangalum, Rajam Krishnan

முன்னுரை

ராஜம் கிருஷ்ணனின் கோடுகளும் கோலங்களும் என்ற இந்நாவல் ஆண்களும் பெண்களும் சமம் என்று கூறுவதைச் சற்று மிகைப்படுத்தி, குடும்பப் பெண்கள் சமுதாயத்தில் காட்டும் அக்கறையை விளக்கியுள்ளார். மேலும் சமுதாயத்தில் உள்ள கைம்பெண்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மூடநம்பிக்கை பற்றியும் காணலாம்.

செவந்தி

செவந்தியின் கணவன் ரங்கசாமி ஆவான். இவளுக்கு சரோஜா என்ற மகளும், சரவணன் என்ற மகனும் உள்ளனர். இவளுக்கு ஒரு அண்ணன் உள்ளான், அவன் திருமணம் செய்து கொண்டு நகரப்புறத்திலே வாழ்கிறான். செவந்திதான் தன் வயதான பெற்றோரை கவனித்துக் கொள்கிறாள். கணவன் உதவி இல்லாமலே தன் பெற்றோரின் கால்காணி விவசாயம் செய்கிறாள். இவளுக்கு கன்னியப்பன், நீலவேணி, அம்சு என்ற பலர் உதவி செய்கின்றனர். பத்தாம் வகுப்பு படிக்கும் தன் மகள் சரோஜாவை, வயலில் நடவுக்கு வந்துவிட்டுப் பின் பள்ளிக்கு செல் என்கிறாள். படித்தால் சோறு போடாது, மண்ணுதான் சோறு போடும் என்று விவசாயத்திலேயே அவள் நோக்கம் இருந்தது.

படிக்கிற பொண்ணு ராவெல்லாம் படிச்சிட்டு தூங்கிட்டு இருக்கு (கோடுகளும் கோலங்களும், ப.10).

ரங்கசாமி

இவன் தன் மனைவி விவசாய வேலை செய்வதை மேட்டிமைத்தனம் என்று தட்டுகிறான். பெண்கள் வீட்டு வேலை தவிர வேறு வேலை செய்வது இவனுக்கு பிடிக்காது. ஆனால் கணவன் நினைப்புக்கு நின்று செய்து காட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் செவந்திக்கு உண்டு.

என்னமோ ரெண்டு பொம்பளைங்க ஜீப்ல வந்து இறங்கி பயிர் வைக்கிற பாடல் நடத்துனாங்கலாம் இவங்களுக்கு தலைகால் புரியல நாலு புஸ்தகத்தை அதுவும் இங்கிலீஷ் புஸ்தகத்தை படிச்சிட்டு பயிர் வைக்கிறதா (கோடுகளும் கோலங்களும், ப 13)

மூடநம்பிக்கை

நிமித்தம் பார்க்கும் பழக்கம் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஊட்டப்பட்டு விட்டது. மூடநம்பிக்கை என்பதற்கும் கடவுள் பக்திக்கும் கடவுளின் அருள் பேணுவதற்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லை. காரண காரியங்கள் இல்லாமல் திணிக்கப்படும் நம்பிக்கைகள் என்று தெரிந்தும் இவை தொடர்ந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றன. ஒரு செயலைத் தொடங்கும் முன் பிறர் கூறும் சொல்லைச் சகுனமாக கொள்ளும் வழக்கம் தமிழர் இடையே இருந்தது. இன்றும் இருக்கிறது. அதனை விரிச்சி என்றும் அசரி என்றும் கூறுவர். இந்த அசரி என்பது உருவமற்று எதிர்பாராமல் தோன்றும் குரல் ஆதலால், விரிச்சியை அசரியென்று கூறக்கூடாது என்று சிலர் கூறுவர். இதனை முல்லைப்பாட்டில்,

கொடுங்கோன் கோவலர் பின்னிற்ற உத்தர

என்னை வருகுவர் தாயார் என்போல்

நன்மொழி கேட்டனம் ஆதனால் நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள்

எவர் முனை கவர்ந்து கொண்ட திதையர் வினை முடிந்த

வருதல் தலைவர் வாய்வது நீ நின் (முல்லை 15- 20)

இவ்வடிகளில் காணலாம்.

கோடுகளும் கோலங்களும் நாவலில் கருப்பாயி அம்மன் கோவிலுக்கு சடாமுடியுடன் ஒரு சாமியார் வந்தார். அவர் பாம்பு கடிக்கும், தேள் கடிக்கும் மருந்து கொடுப்பார். வேறு ஊரில் இருந்தும் மக்கள் இரவு, பகல் பாராமல் வந்து கொண்டே இருப்பார்கள். இவர் இறந்த மயமலையில் ஜலசமாதியாகிவிட்டார். அதற்கு பின்பு அந்த ஊருக்கு வேறொரு சாமியார் வருகிறார். அவருக்கு வேண்டிய உணவினை செவந்தி செய்யும்படி ரங்கன் கூறுகிறான்.

சாந்தியும் அவள் கணவனும் சாமியை நம்புவார்கள். ஆனால் இந்த மாதிரி தாடி வச்ச வரும் சாமியார்களை 50, 100 என்று கேட்டால் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்கிறாள். சாமியாரிடம் நாம் ஜாக்கிரதையா இருக்கணும். எங்க நாத்தனார் வீட்டு பக்கம் இப்படித்தான் பூஜை போடுகிறேன் தங்க நகை அதனால் தங்க நகை எதுன்னாலும் பயங்கன்னு சொன்னாரு. கண்ணு முன்ன பூசை போட்டாங்க அப்படியே எந்திரிச்ச போயிட்டாரு ஆனால் அடுத்த நா பூஜை போட்ட இடத்துல வெறும் சின்ன சின்ன கல்லு தான் இருந்துச்ச வளையலும் இல்ல மோதிரமும் இல்லை (கோடுகளும் கோலங்களும், ப 30).

காலனி பெண்

கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்படும் மக்கள் வசிக்கும் பகுதி காலனி

ஆகும். தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலும் சாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் ஊர் என்றும், தலித் மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளை காலனி என்று கூறுவது, பல்லாண்டு காலமாக இருந்து வருகிறது.

சாந்தி ஒரு ஒடுக்கப்பட சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண், நன்கு படித்தவள். செவ்வந்தியின் வயல் வேலைகளுக்கு வருகிறாள். இவளுக்கு சாதி பேதம் எதுவும் இல்லை, செவந்தி உடன் வயல் வேலை பார்ப்பாள். சாந்தியைப் பற்றி ஆயா “அதான பார்த்தேன் காலனி பொம்பள அவ்வளவு நடை உடைய பாரு பேச்சுப் பாரு எங்கேயோ ஆடு மாடா கடிச்சுக்கிட்டு கிடந்தது” என்று கூறும்போது, செவ்வந்தி மட்டும் “இப்படி எல்லாம் பேசாதீங்க அவங்களும் நம்மளை போல மனிதர்கள் தானே, இது போன்ற இனி பேசி எனக்கு கெட்ட கோவம் வரும்” என்று திட்டுகிறாள். (கோடுகளும் கோலங்களும், ப 23)

கைம்பெண்மை கோலம்

கணவனை இழந்த பெண்களுக்கு ஒப்பனை நீக்கம், உணவு நீக்கம், பழக்கவழக்கம் நீக்கம் என்று கைம்மை துன்பத்தின் மூன்று நிலைகள் காணப்படுகின்றன. சங்ககாலத்தில் கணவனை இழந்த

பெண்களை கைம்பெண்கள் என்று வழங்கினர். கணவன் இறந்த பின்னர் பெண்கள் கணவனுடன் தங்கள் உயிரையும் மாய்த்துக் கொண்டனர். கணவுடன் வாழ்கின்ற பெண்களே பல்வேறு அணிகளை அணிந்திருப்பார். கணவனை இழந்த பெண்கள் எவ்வித விதமான அணிகளையும் அணிதல் கூடாது. புறநானூற்றில் கரிகால பெருவளத்தான் இறந்தவுடன் அவன் உரிமை மகளே தாங்கள் அணிந்திருந்த அனைத்து அணிகலங்களையும் கலைந்து பெருந்துயர் உற்றனர்.

பூவிட் கோவலர் பூவுடன் உதிர கொய்து கட்டு அடித்த

வேங்கையின் மெல்லியல் மகளிரும் இழை கலந்தது (புறம். 224)

செவந்தியின் கணவனின் தம்பி சுந்தரி எனும் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். நிறைய நகையும் பாத்திரமும் அவளுக்கு சீதனமாக கொடுத்தனர். அவள் கணவனோ லாரி ஓட்டுனராக இருந்தான். வேலையில் இருக்கும் போது குடித்துவிட்டு லாரி ஓட்டியதால் விபத்தில் இறந்து விட்டான். சுந்தரி தன் கணவன் இறந்தவுடன் நகைகளைக் கழற்றவில்லை, பூ போட்ட சேலையை பாங்காக உடுத்தி இருக்கிறாள், முடியைப் பின்னி தூக்கி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

மறுமணம்

லட்சுமி என்ற பெண் தன் மாமன் மகனைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறாள். அவளுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை உண்டு. சிறு வயதிலேயே கணவன் இறந்து விடுகிறான். பின்னர் கன்னியப்பன் அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டு இவ்வாழ்க்கை நடத்துகிறான்.

இலக்கியச் சிந்தனை

கணவன் சொல் கேட்டு வாழ வேண்டும் அவன் சொல்லை தாண்டக்கூடாது, மீறி நடந்ததால்தான் சீதா கஷ்டப்பட்டாங்க என்று ஊரார் சொல்லுமிடத்தில் செவ்வந்தி, “இது ஒரு கதைன்னு இதயே சொல்லிட்டு இருப்பீங்க, மீறி நடந்தா என்னதான் ஆவதுன்னு கால் எடுத்து வைக்கணும் துணிச்சல் யாருக்கும் வரல” (கோடுகளும் கோலங்களும், ப 35) என்கிறாள்.

முடிவுரை

இந்த நாவலில் ஆசிரியர் ராஜம் கிருஷ்ணன் சமூகத்தின் அவலங்களைக் கூறி, அதற்கான தீர்வுகளையும் கூறுகிறார். கணவனை இழந்த பெண்களுக்குப் பல விதிகளும் கோடுகளும் கோலங்களும் சமுதாயம் கூறி உள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டி, விதவை மறுமண சீர்திருத்தத்தால் கைம்பெண்களின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியை இந்நாவல் வழி உரைத்துள்ளார்.

References

Kodugalum Kolangalum, Thagam Pathippagam, Chennai, 2007.

Kurinippaattu Mullaippaattu, Saradha Pathippagam, Chennai, 2012.

Purananuuru, Gowra Pathippagam, Chennai, 2006.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License